

วิทยานิพนธ์นี้นำเสนอการวิเคราะห์โซ่อุปทานยางพาราของการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเริ่มจากศึกษาโครงสร้างโซ่อุปทานยางพาราไทย ตั้งแต่ผลผลิตจากเกษตรกรจนผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยาง ผลผลิตยางธรรมชาติส่วนใหญ่ร้อยละ 88 จะส่งออกในรูปของยางแปรรูปชนิดต่างๆ ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ที่เหลืออีกร้อยละ 12 ใช้ในประเทศเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยาง จากการที่ภาครัฐมีการตั้งเป้าหมายเพิ่มปริมาณการใช้ยางภายในประเทศ 600,000 ตัน ในปี 2556 แต่ยังขาดการเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายของผลิตภัณฑ์ยางขั้นปลายที่ชัดเจน ทำให้ขาดทิศทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางยางธรรมชาติแปรรูปขึ้นต้น และปริมาณผลผลิตยางธรรมชาติให้สอดคล้องกันอย่างบูรณาการ ดังนั้นเพื่อหาความสัมพันธ์ของการสร้างมูลค่าเพิ่มยางธรรมชาติ งานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์โซ่อุปทานยางพาราของการสร้างมูลค่าเพิ่มของยางธรรมชาติเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยางชนิดต่างๆ เช่น ยางยานพาหนะ ถุงมือยาง ยางยืด สายพานยาง และผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่นๆ จากนั้นทำการศึกษาสถานะโซ่อุปทานยางพาราตามทศวรรษที่ 5 ปีในอนาคต (2552-2556) และวิเคราะห์ความไวการเปลี่ยนแปลงการเติบโตของโซ่อุปทานยางพาราในอนาคต และทิศทางของสถานะมูลค่าเพิ่มของโซ่อุปทานยางพาราไทย ผลจากการศึกษาพบว่าในปี 2552 - 2556 ความสัมพันธ์ของการใช้ยางในประเทศ และปริมาณการใช้ยางแปรรูปของแต่ละผลิตภัณฑ์ รวมถึงมูลค่าการส่งออกโดยรวมของโซ่อุปทานยางพารา ซึ่งแสดงให้เห็นการเชื่อมโยง ซึ่งผลที่ได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งเป้าหมาย กำหนดทิศทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของโซ่อุปทานยางพาราอย่างบูรณาการ ทำให้เกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันของในแต่ละส่วนของโซ่อุปทาน ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายพื้นที่ปลูก/กรีดยางพาราในประเทศ เป้าหมายผลผลิตยางธรรมชาติในอนาคต เป้าหมายการแปรรูปยางธรรมชาติ เป้าหมายการใช้ยางในการผลิตผลิตภัณฑ์ เป้าหมายการเติบโตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง และเป้าหมายมูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์

This thesis presents the natural rubber supply chain analysis for value added creation. The rubber supply chain structure is studied starting from the farmer to the rubber industry. Currently 88 percent of the total rubber quantity is exported in various natural forms, such as concentrated latex, smoked sheets, and blocked rubber. The remaining 12 percent is used in the domestic rubber industry. Thus, the value chain creation for the Thailand rubber industry is an important concern. The government sets the target to increase the rubber consumption in Thailand to 600,000 tons in 2013. However, this target lacks of the linkage to the target of the rubber products. Thus, the development direction of the rubber supply chain integration has not been proposed for the natural forms and the rubber products. Thus, this thesis aims to analyze the relation of the rubber consumption for the valued added products and the natural rubber forms along the supply chain. In this study, the product champions in the Thailand rubber industry are considered. The product champions are namely tires, gloves, rubber bands, conveyer belts, and hoses respectively. Then, the condition of the value chain over a 5 year period (2009 - 2013) is forecasted. The sensitivity analysis of the rubber consumption for each product is experimented under various situations assumed. The research results give the annual condition of the value chain, and compare product quantities in the domestic industry and exports in 2009 - 2013, in relation to the overall value of the industry. Finally, the direction for value added creation in the Thailand rubber supply chain can be assigned integrally. The quantity targets of rubber and products along the rubber supply chain are correlated.